

Chvíli jsem balónem

Hana Zagorová

Jen co napadne sníh
rázem změní se v kliš,
zas nás přilepí stih
k dlažbě na refýžích.

Stih nám nastražit lest,
město zařalo pěst.
V téhle chvíli si říkám,
já chci vzhůru se vznést.

Já chvíli jsem balónem,
můžu plout bezbřehou oblohou,
stát se tou tečkou v dálce.

Já chvíli jsem balónem
plujícím povětřím
mířícím bůhví kam.

Jen co pominul chlad,
červen do ulic vpad'.
Asfalt začíná tát,
léto dalo nám mat.

Já už nechci se plést
v pasti klikatých cest.

Víčka zavřu a cítím,
jak je snadné se vznést.

Já chvíli jsem balónem,
můžu plout bezbřehou oblohou,
stát se tou tečkou v dálce.

Já chvíli jsem balónem
plujícím povětřím
mířícím bůhví kam.

Jen, co do kotlin měst
kouknu očima hvězd,
vždycky znovu si říkám,
jak je dobré se vznést.

Já chvíli jsem balónem,
můžu plout bezbřehou oblohou,
stát se tou tečkou v dálce.

Já chvíli jsem balónem,
můžu plout bezbřehou oblohou,
stát se tou tečkou v dálce.

Já chvíli jsem balónem,

můžu plout bezbřehou oblohou,
stát se tou tečkou v dálce.

Já chvíli jsem balónem,
můžu plout bezbřehou oblohou,

stát se tou tečkou v dálce...